

Visser

24/6 1988

De dichter Peter Visser (Sint Annen) is nog min of meer een nieuwkomer in de Groninger poëziewereld. Sinds december 1986 publiceert hij in het tijdschrift *Krödde* nu en dan gedichten van vaak verrassend goede kwaliteit. Dat hij overigens niet alleen in versregels iets te zeggen heeft, bewees hij onlangs in *Pictura* tijdens de opening van de tentoonstelling van schilderijen, op thema's van Ede Staal-liedjes gemaakt door zijn vriend Christof Beukema. In een toespraak legde hij uit waarom Ede Staal zijn dichtkunst had geïnspireerd: 'Dij stem vanzulf. Waarm en vraid touglikeks. Ik kin t hoast nait uutstukken. Dij stem gaf mie t gevuil of ik op blode hakken over n klaid laip dij op n roege betonvlouer lag: t klaid was lekker waarm en zaacht aan vouten, mor bie steden kon ik betongroes der deurhen vernemen. Dat gevuil haar ik ter bie dou k hom veur d'eerste moal heurde...' Fraaie beeldspraak, in een zinnig betoog over het 'zingend vermogen' van de Groninger taal.

Kort voordien was zijn eerste bundel *T Weer ien Spaigel* verschenen: een verzameling van uitsluitend kwatrijnen. 'Den ais wat 'vlöts, den ais wat stoers', zegt hij er zelf van. En zo is het: pretentieloze 'riemeltjes' wisselt hij af met gedichtjes die treffen door originaliteit en beeldend vermogen. Maar een meester als Saul van Messel is hij in dit dichtwerk-per-vierkante-centimeter voorshands niet; het gedicht van wat langere adem, zoals het sonnet, lijkt hem beter te liggen. In deze bundel *T Weer in Spaigel* slaat een begaaf componist prelu-diërend wat losse accoorden aan, in mineur of majeur al naar het hem invalt. Maar hou hem in het oog: zijn muziekwerken komen eraan. Wat ik van hem in *Krödde* las, geeft mij aanleiding om daar met interesse naar uit te zien.

Peter Visser **T Weer ien Spaigel** Profiel, f 16,50.